

Nevstoupili jsme

Narodil jsem se roku 1911 nedaleko Plzně. Zde jsem také bydlel se svými rodiči. Ti zemřeli během 2. světové války a já jsem zdědil náš statek. Byl jeden z největších v celém okolí.

Když skončila 2. světová válka, všichni jsme se radovali, skončilo 6 strašných let pod nadvládou Němců. Všichni jsme věřili, že budeme žít v poklidu a míru. Jak je známo, větší část území společně s Prahou zachránili Sověti. Všichni jsme jim byli po právu vděční. A tak není divu, že roku 1946 vyhráli volby. Já sám jsem je taky volil, měl jsem v ně velkou důvěru. Avšak jejich stinná stránka se brzy ukázala.

Vše začalo roku 1948, kdy komunisté získali veškerou moc. Roku 1949 vyhlásili zákon o jednotných zemědělských družstvech. Přesvědčovali nás k dobrovolnému vstupu. Mnozí lidé z mého okolí tam vstoupili, ale já nechtěl. Proč bych měl dávat svou půdu, svůj dobytek a svoje stroje do společného družstva? Na té půdě pracovali moji předci po dlouhá léta, proč bych ji měl dát do družstva? A o má zvířata by se nikdo tak dobře nestaral. A tak jsem nevstoupil, avšak to jsem ještě nevěděl, co mě čeká. Zprvu jsem byl označen za nepřítele národa, byly mi rozepsány velmi vysoké povinné dávky zemědělských výrobků. Vyměnili má blízká pole za pole vzdálená a neobdělaná. Snažili se mě donutit ke vstupu do JZD, avšak to mě ještě více utvrzovalo v tom, že jsem se rozhodl správně.

Jednoho dne však ke mně domů přišla StB a odvedli mě do vězení. Byl jsem odsouzen za narušování národního hospodářství, aniž bych udělal něco špatně. Mezitím nám zabavili všechnu majetek, rodina se musela odstěhovat do jiného kraje k příbuzným a do našeho obydlí jsme se nemohli už nikdy vrátit. Z vězení mě propustili po třech letech.

S rodinou nyní bydlíme v malém domku u Prahy a já pracuji v nedaleké továrně.